

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

9e jaargang, maart 2018

ipa MELDER

ipa-nederland.nl

Arnhem

In dit nummer

05	Voorwoord
06	Agenda
06	Klaverjassen
06	In memoriam Guus Philips
07	Nieuwjaarsreceptie
08	In memoriam Jan Gerritse
09	Bezoek Omroep Gelderland
15	Haakavond
16	Verjaardagen
21	Voorjaarsconcert van de Politie Bigband Oost Nederland
22	Rondleiding campus Wageningen Universiteit
22	Uitslag klaverjassen 2017
23	Reisverslag Zuid-Afrika en Madrid
26	Kerstavond 2017
28	Reis naar het Zwarte Woud
30	Ledennieuws
31	Aanmeldingsformulier

Colofon

Bestuur IPA Arnhem E.O.

www.ipa-nederland.nl/district/arnhem/welkom

Voorzitter / Contactsecretaris

J.P.G.A. Koehorst (Jos)
E vz-arnhem@ipa-nederland.nl
M 06-53 39 63 03

Secretaris / Ledenwerving

B.H.M. ter Haar (Bert)
E arnhem@ipa-nederland.nl
T 026-472 25 44
M 06-53 89 97 99

2de Secretaris / Redacteur

Evenementen / Coördinator reizen
L. Kip (Leen)
E arnhem2@ipa-nederland.nl
T 026-472 27 32
M 06-50 47 24 90

Penningmeester

F.A.W. Holtes (Fred)
E pm-arnhem@ipa-nederland.nl
T 0316-26 41 60
M 06-53 84 73 41
IBAN: NL23 RABO 0143770810

2de Penningmeester / Redacteur

A.L. Nije (Loes)
E pm2-arnhem@ipa-nederland.nl
M 06-21 21 02 40

Webredacteur

J.C. Boerboom (Johan)
E webredactie-arnhem@ipa-nederland.nl
M 06-46 53 15 74 (werkdagen na 17:00 uur)

Evenementen / Coördinator

M. Koehorst (Marjo)
E evenementen-arnhem@ipa-nederland.nl
M 06-45 62 59 30

Ledensecretaris

B. Nales (Bauke)
E ledensecretaris-arnhem@ipa-nederland.nl
T 026-17 24 60 53

Coördinator Clubhuis

A.E. Holtes-Nijemanting (Annelies)
E clubhuis-arnhem@ipa-nederland.nl
M 06-17 24 60 53

Adres Clubgebouw

Clubgebouw Sios '61
Rietganssingel 117
6883 DR Velp

Kaartcommissie

B. Nales (bauke)
E b.nales_ipa@upcomail.nl
T 026-351 45 19

Sportcommissie

M.H. de Leeuw (Rien)
T 026-333 70 02
F.A.W. Holtes (Fred)
T 0317-26 41 60

Ledenwerving

J.M. Buitelaar (Hans)
M 06-22 37 72 34

Fotografie + Coverfoto

T. Letterboer (Tom)

Uitgever

Clappers & Vlieger Media
E info@clappers-vlieger.nl

Vormgever

F.P. Clappers (fabian)

Al hetgeen is gepubliceerd in deze uitgave inclusief de advertenties, is beschermd door copyright. Het is derden uitdrukkelijk verboden om zonder toestemming van de uitgever enig materiaal elders op welke wijze dan ook te gebruiken.

Voorwoord

1e melder 2018

Daar is ie dan!! De 1e Melder van ons nieuwe verenigingsjaar 2018. Niet alleen het verenigingsjaar is nieuw, maar het blad zit compleet in een nieuw jasje. Een nieuwe uitgever heeft ervoor gezorgd dat dit allemaal voor elkaar kwam. Daartoe is tijdens de afgelopen Nieuwjaarsreceptie het contract getekend en we gaan dus met elkaar verder. Qua berichtgeving blijft alles natuurlijk bij het oude. Het blad is er om u op de hoogte te houden van het wel en wee in de club, maar ook op de hoogte te brengen van de evenementen die voor u georganiseerd worden. Laat eens weten wat u ervan vindt.

Verder hoop ik dat u de feestdagen goed bent doorgekomen, al is dat alweer even geleden. Het is al bijna voorjaar als deze editie op uw mat valt, dus de tijden van beter weer komen er weer aan (hopen we??!!)

In dit blad treft u ook de agenda aan voor de komende Districts Leden Vergadering en ik daag u uit met veel mensen te komen en mee te denken over de toekomst van het district Arnhem en Omstreken van de International Police Association.

Lees het blad lekker door en kom eens naar ons clubhuis voor deelname aan de evenementen, kom eens een potje klaverjassen of gewoon om eens te praten en gezellige mensen te ontmoeten.

Ik hoop u binnenkort (weer) eens te ontmoeten.

Jos Koehorst

Voorzitter

IPA district Arnhem en Omstreken

Agenda - Activiteiten

Dinsdag 27 maart:

Districts Leden Vergadering.

Aanvang 20.00 uur, zaal open 19.30 uur.

Vrijdag 23 maart:

Bezoek aan de Wageningen Universiteit.

Aanvang 13.00 uur

Klaverjassen

Altijd op dinsdagavond

in de SIOS kantine te Velp.

Zaal open 19.00 uur, begin 19.30 uur.

2018:

- 13 maart
- 3 april
- 24 april
- 11 september
- 2 oktober
- 23 oktober
- 13 november
- 4 december
- 18 december

In memoriam: Guus Philips

..Als je mij nog iets wilt geven, sterf dan niet met mij, maar vier het leven..

Deze tekst stond op de rouwkaart van Guus die in het bijzijn van zijn geliefden in rust en vrede overleed. Ik heb het genoeg gehad Guus heel lang te kennen. In het midden van de jaren 70 van de afgelopen eeuw kwam ik bij de toenmalige Gemeentepolitie Arnhem. Guus werkte daar al en ik herinner me hem als een verkeersman in hart en nieren. Guus werkte daar ook als rijinstructeur en omdat je in dat korps niet mocht rijden zonder korps rijbewijs, moest ik ook naar de Voortgezette Rij Opleiding, kortweg VRO. Guus gaf die VRO en zo ging ik met drie collegae en Guus in een dienstauto een week rijden. Hij leerde ons alles; stad, buitenaf, dijken, autowegen, provinciale wegen en andere plekken waar je kon rijden. Maar ook bij schemering, duisternis en daglicht. Soms met hoge snelheden en zwaailichten en sirenes en soms juist heel langzaam. Ik kan u garanderen dat Guus daar uiterst vakbekwaam mee omging. Hij leerde ons concentratie achter het stuur maar ook gelijktijdig letten op wat er om je heen op straat gebeurde. Kortom een zeer waardevolle leraar die je de kneepjes van het rijden door en voor politiemensen bijbracht. Ook de slipcursus die Guus gaf, zit nog steeds in mijn herinnering. Een keer in de zoveel tijd, ging je op zaterdagochtend slippen op de

rolbaan aan de Koningsweg. Hilarisch was dat af en toe, maar ook daarvan heb ik veel geleerd.

Uiteindelijk vertrok Guus bij de politie en net voor zijn vertrek ging ik naar de recherche. We raakten elkaar kwijt, maar dat de wereld is niet zo groot is, bleek al snel. Af en toe kwamen we Guus met zijn echtgenote Ans, tot in Frankrijk toe, tegen en dan werd uitgebreid stilgestaan bij allerlei wetenswaardigheden de politie aangaande.

Als voorzitter van de IPA district Arnhem kwam ik Guus en natuurlijk ook Ans, enkele jaren geleden, bijna ambtshalve weer tegen. Het Arnhemse district had een reis georganiseerd naar de Baltische Staten en Sint Petersburg en we maakten deel uit van dat reisgezelschap. Guus werd weer lid en beiden waren graag geziene gasten tijdens de al of niet feestelijke bijeenkomsten van het district.

Guus werd op 9 november 2017 onder massale belangstelling in Dieren gecremeerd.

Hij was een graag gezien mens, een man waar je op kon bouwen.

Mede uit naam van het bestuur en de leden wens ik zijn gezin heel erg veel sterkte in deze moeilijke tijd.

Jos Koehorst
voorzitter

IPA district Arnhem en Omstreken

Nieuwjaarsreceptie

Al vroeg in de middag van die zondag 7 januari 2018 waren Jos - en Marjo Koehorst al in de weer om ons clubgebouw klaar te maken. De stoelen klaar gezet, tafels voorzien van een nieuw kleedje en nog eens de bezem en poetsdoek door de zaal. De speciaal voor deze dag door Fred gehuurde extra tafels bleken zeker 10 centimeter hoger dan de rest te zijn. Gelukkig konden we ze nog gebruiken voor het buffet, later die dag.

De verwarming lekker hoog opgestookt want er stond een gure wind. Juist deze wind zorgde ervoor dat de door mij opgestelde IPA Banners maar niet bleven staan. Zelfs enkele klinkers mochten geen uitkomst bieden. Dan maar zonder de zwarte/gele Vitessekleuren.

Om 14.30 ging de zaal open, en Baukina had de haar vertrouwde plek toen al ingenomen. Iets over 15.30 uur druppelden de laatste leden binnen.

Jos Koehorst verwelkomde in zijn Nieuwjaarspeech alle aanwezige leden en in het bijzonder de in het afgelopen jaar toegetreden nieuwe leden. Ook een bijzonder woord van welkom aan onze nieuwe uitgevers Clappers en de Vlieger (door sommige leden grappig omgedraaid). Jos verduidelijkte dat door diverse problemen met de oude uitgever door het bestuur was besloten om te stoppen. Later die middag werd het nieuwe contract door Jos met de nieuwe uitgevers onder luid applaus getekend. Naar verwachting zullen er in 2018 minder problemen met de bezorging zijn en krijgt onze vereniging ook nog een bijdrage in de clubkas.

Jos bedankte de ondersteuners, Annelies Holtes , zijn vrouw

Marjo, Bauke Nales, Rien de Leeuw, Hans Buitelaar en Johan Boerboom . Zonder hun inzet is het wel heel moeilijk om onze vereniging overeind te houden. En daar is het bestuur heel erkentelijk voor. Tenslotte van Jos nog een bijzonder woord van dank aan onze hoffotograaf Tom Letteboer. Door zijn foto's en de DVD van reizen blijven onze activiteiten langer in herinnering.

Geen huldiging van jubilarissen omdat besloten is dat dit achteraf gaat gebeuren. Dus dit zal weer plaatsvinden tijdens de Nieuwjaarsreceptie van 2019. Met de werving van nieuwe leden is een start gemaakt en wellicht gaat dit ons in de toekomst nog aanwas opleveren.

In een paar zinnen ging Jos vervolgens nog eens in op de samenwerking met de andere districten van Oost 5, de laatste ontwikkelingen in het landelijk bestuur en de situatie van de politie in Oost met Oscar Drost als nieuwe korpschef.

Om 17.30 uur stond het uitgebreide Chinese Buffert van Restaurant Hao-Yuan uit Doorwerth opgesteld

en kon iedereen genieten van de heerlijke gerechten al dan niet met witte rijst, nasi of mihoen en zelfs kroepoek bij.

Voor 2018 wenste Jos in zijn speech alle leden en hun geliefden veel geluk en gezondheid toe en sloot af met de slogan: Doe eens gek!

Een invulling die er voor iedereen weer anders zal uitzien. We gaan het van u allen horen over een jaar of het liefste eerder tijdens de talloze activiteiten van de IPA Arnhem e.o.

Bert ter Haar

In memoriam Jan Gerritse

Jan werd geboren op 22 augustus 1947 in Apeldoorn. Hij bracht daar zijn jeugd door. Hij genoot met volle teugen van zijn jeugd. Even buiten het centrum was speelgelegenheid genoeg en als Jan 's avonds thuis kwam, moesten niet alleen zijn kleren in de week, maar hij ook.

Na de lagere school bezocht Jan een vakopleiding in Apeldoorn en Arnhem.. Hierna koos Jan voor de Koninklijke Marechaussee. De vader van Jan werkte als kassier bij de Koninklijke Marechaussee. Jan moest zich tijdens zijn opleiding gedragen want zijn vader hoorde alles. Hij volgde de opleiding in Apeldoorn en werd tewerk gesteld bij de beveiliging van het Koninklijk Huis bij paleis Soestdijk en kasteel Drakestein. Hij voetbalde nog met de kleine prins Willem Alexander. Later werd hij overgeplaatst naar Bergh autoweg en werd ingezet bij de grensbewaking.

Tijdens zijn tijd bij de Koninklijke Marechaussee ontmoette Jan zijn Swannie. Hij ontmoette haar

op de ijsbaan in Deventer en het klikte meteen. Ze trouwden in 1970 en gingen in Zevenaar wonen.

In 1974 solliciteerde Jan bij de politie. Hij werd aangenomen door de Politie Arnhem. Hij ging een jaar met gemengde gevoelens naar de politieopleidingschool "de Cloese" in Lochem. Het echtpaar kreeg drie kinderen Erik, Sandra en Frank. Ze vormden een hecht gezin. Jan en Swannie kochten in 1984 een woning in Zevenaar. Jan had en ontzettend naar zijn zin in de buurt en was daar ook erg actief. Het was een gezellige buurt en tot die gezelligheid droeg Jan zeker zijn steentje bij. Jan ging eerst bij de algemene dienst in Arnhem werken. Daarna bij diverse andere diensten en hij sloot zijn carrière af in 2006 bij de recherche.

Hij was lid van de personeelsvereniging Klavier en tijdens een gezamenlijke soosmiddag van Klavier en IPA Arnhem in Babberich kwam hij in aanraking met de IPA. Hij werd op 1-12-2016 lid van de IPA. Swannie en Jan burgerden meteen goed in. Ze namen deel aan de kerstbijeenkomst. In het jaar 2017 namen Jan en Swannie deel aan de reis naar Schotland. Toen had Jan het al lichamelijke klachten. Maar hij genoot samen met Swannie van deze prachtige reis. In december 2017 werd Jan opgenomen in het ziekenhuis. Op dinsdag 23 januari 2018 overleed Jan plotseling thuis. Op maandag 29 januari 2018 werd Jan gecremeerd in Arnhem. Jan was een prettige collega en IPAlid.

Mede uit naam van het bestuur en de leden wens ik het gezin heel erg veel sterkte in deze moeilijke tijd.
Leen Kip.

Bezoek aan Omroep Gelderland

Begin maart werd tijdens een bestuursvergadering een inventarisatie gemaakt ten aanzien van activiteiten die het komende jaar georganiseerd konden worden.

Eén van deze activiteiten was een bezoek aan Omroep Gelderland. De activiteitencommissie nam contact op met Omroep Gelderland. Na enkele mails over en weer kregen we contact met Madelon Veldhorst. Madelon vertelde ons wat er mogelijk was en dat was heel veel. We werden steeds enthousiaster. Dit leidde tot de afspraak dat we met 40 personen op vrijdag 10 november 2017 een rondleiding konden krijgen bij Omroep Gelderland. We konden ook als publiek aanwezig zijn bij het programma.

Men verwachtte dan wel dat we na de rondleiding in het café zouden blijven om de opnamen bij te wonen. De uitnodiging werd in ons blad "de Melder" opgenomen. Begin september hadden 32 personen zich opgegeven. Dit resultaat viel ons tegen. We dachten een geweldige activiteit georganiseerd te hebben.

We besloten een herhaalde oproep per mail te doen. Toen stroomden de aanvragen binnen. We gingen over de 40 en er ontstond een wachtlijst. Marjo lichtte de gelukkigen per mail in en de mensen op de wachtlijst werden ook keurig door haar op de hoogte gesteld. En toen was het eindelijk zover. Het begin van de onderneming viel wat tegen.

Uw redacteur stapte met Ine in de auto op weg naar Arnhem. We besloten niet via de Schelmseweg te rijden, want die was opgebroken. Dus over de dijk. In Arnhem kwamen we weer de nodige wegversperringen tegen en Ine verzuchtte dat het er op leek dat Arnhem geen personenauto's meer wilde toelaten. Hoe actueel zou die uitspraak tijdens de opnamen worden.

Het regende maar we vonden een plekje bij de kerk aan de Rosendaalseweg.

Vlug naar het gebouw van Omroep Gelderland gelopen waar Marjo en Jos klaarstonden met de lijst met deelnemers. We werden uitermate hartelijk welkom geheten door Grady Hendriks, Madelon Veldhorst en Jan Simmes. In de

zaal hadden zich al veel mensen verzameld en we schoven aan. De koffie en het koekje stonden klaar. Ik legde mijn schrijfgerei en een heel oud notitieboekje van de politie Gelderland Midden uit 1998 op de tafel. Dit notitieboekje was zo oud dat het een verzamelaarsitem genoemd kon worden. Vervolgens weer een tegenslag. Een overenthousiast vrouwelijk lid stootte tegen de tafel en mijn notitieboekje, dat ik al bijna 20 jaar gekoesterd had, werd onbruikbaar door de koffie. Gelukkig was er papier genoeg.

Hierna bleek dat er veel meer dan 40 personen op dit prachtige evenement waren afgekomen. Zou dat problemen opleveren? Er was duidelijk gezegd dat er slechts 40 personen mee konden doen. Wat gaan we doen? De mensen die zich niet opgegeven hadden, wegsturen?

Dus crisisberaad met Grady. Grady zei dat er bij Omroep Gelderland niemand teleurgesteld werd en dat er niemand weggestuurd werd. Een hele opluchting.

We werden in twee groepen ingedeeld en de rondleiding zou dan iets langer kunnen duren, maar dat werd opgelost en Jan Simmes nam ook een groep voor zijn rekening.

Hierna vertelden Grady en Jan ons over Omroep Gelderland en over hetgeen we zouden zien en beleven. Want een belevenis werd het dat kan ik u verzekeren. Het programma van de rondleiding

werd doorgenomen en ook werd uitgelegd hoe de opnamen voor het programma zouden verlopen. Tevens werd er iets verteld over het feit dat Radio Gelderland een FM zender is met ontvangst in heel Gelderland. Ver buiten de provincie kan de zender ook ontvangen worden.

Vroeger luisterden veel mensen naar de radio. Tegenwoordig wordt dat ook gedaan via het internet en DAB. De app van Radio Gelderland wordt ook steeds meer gebruikt. In onze groep werd teletekst nog altijd het meest bekeken. Omroep Gelderland is een calamiteitenzender. Bij ernstige calamiteit worden de radio-uitzendingen verzorgd vanuit een atoomvrije schuilkelder. Men had deze keer voor een nieuw concept gekozen. In de hoger gelegen studio waar ook het café was gevestigd werd het t.v. programma opgenomen. Dit gedeelte was afgescheiden door een glazen wand met een doorgang naar de ruimte waar wij werden ontvangen. In deze ruimte werd een geïmproviseerde radiostudio neergezet. Vanuit die ruimte zou de radio-uitzending plaatsvinden.

Hierna begon de rondleiding. De groep werd gesplitst in twee groepen. Grady bracht onze groep naar de radio opnamestudio. Daar stond presentator Eric van den Berg klaar voor de uitzending. Eric een commutatieve man (hoe kan het ook anders) begroette ons enthousiast en zei dat hij nog nooit zoveel mensen in zijn studio had gehad. Hij vroeg wie we waren en Annelies legde uit dat we van de I.P.A Arnhem waren. Nadat de term IPA was uitgelegd, werd er wel fijntjes aan toegevoegd dat he IPA Arnhem en omstreken was en dat de omstreken groter waren dan Arnhem alleen. Het was natuurlijk geen kwade opzet van Annelies, want zij woont ook in de omstreken. Jan vroeg aan Annelies of ze een verzoekplaatje wilde aanvragen.

Annelies dacht even na en toen volgde het antwoord wat mij niet bepaald enthousiast maakte. Bennie Nijman met waarom fluister jij mijn naam zei ze. Ik kromp in één. Oh wat had ik graag op haar plaats gestaan want dan had ik toch echt voor Janis Joplin met Me and Bobby McGee of Pearl was a Singer gekozen. Maar mogelijk dat Eric als hij dit ooit zou lezen mij een keer tegemoet kan komen. Maar ja het kwaad was al geschied en de welluidende stem van Benny Nijman klonk door heel Gelderland en ver daarbuiten. Tijdens het voorlezen van het nieuws, de files en de tekst van Eric brandde het rode licht en dan moesten we stil zijn. Al met al een erg leuke ervaring.

De groep die met Grady meegang vertrok naar de editor ruimte. Een kleine ruimte vol apparatuur. Eerst dacht ik dat deze ruimte niet voldeed aan de Arbo eisen. Er kwam toch daglicht via een groot raam binnen. De ruimte werd gerund door Marko van Diek. Hij vroeg waarom ik zijn naam wilde weten. Ik vroeg me af of Marko in het verleden met ons kennis had gemaakt en vermoedde dat er weer een niet verdiende boete zou volgen. Na hem gerust gesteld

te hebben, gaf hij een duidelijke uitleg over zijn werkzaamheden. De onderwerpen die de verslaggevers op locatie maakten werden naar hem gezonden. Hij maakte de onderwerpen in de gewenste tijd klaar door te plakken en te knippen en de beelden zodanig te bewerken dat ze duidelijk waren. Ook het geluid werd door hem verbeterd en het resultaat dat maakte hij voor ons zichtbaar. Voorwaar een wonder van techniek.

Hij liet aan de hand van een reportage over een op regen reagerend verkeerslicht voor fietsers duidelijk zien welke werkzaamheden er verricht moeten worden, voordat het uitgezonden kon worden. In de reportage werd de term "stoplicht" genoemd. Annelies wees hem er terecht op dat we in Nederland geen stoplichten hadden maar verkeerslichten. Je bent nooit te oud om iets te leren.

Hierna bracht Grady ons naar de redactie. Een grote afdeling met veel mensen en schermen. Suzanne Morres vertelde ons wat er allemaal gedaan werd op deze afdeling. Hier worden de persberichten van persagentschappen bijgehouden.

Vooral twitter wordt nauwgezet gevolgd. Eigenlijk werden (worden) hier alle bronnen zoals b.v. facebook gevolgd. Op een groot scherm kon je zien hoeveel mensen de website van Omroep Gelderland volgden en waar de interesse naar uitging. Een bedrijvige afdeling met vriendelijke mensen die zelfs graag hun speculaas en pepernoten met ons deelden.

Hierna werd de regiekamer van tv Gelderland bezocht. Ondanks het feit dat deze in vol bedrijf was en er een grote groep nieuwsgierige mensen binnen kwam gingen de werkzaamheden gewoon door. In het midden zat de regisseur als commandant van de troepen. We stonden versteld dat alles zo goed verliep. Er liepen mensen heen en weer kabels werden aangesloten en werden verwijderd. Telefoontjes kwamen bij diverse mensen binnen. Dat viel ons trouwens de hele middag op. Toen ik bij de politie werkte werd mij wel eens gevraagd wat is het verschil tussen de maffia en de politie. Dan werd er gezegd de maffia is een georganiseerde bende. Nou hier was ook alles georganiseerd ondanks het feit dat het er uitzag als een chaotisch gebeuren.

Vervolgens werd de tv studio bezocht. Net als veel andere ruimten in het gebouw van Omroep Gelderland had ik me ook deze ruimte veel groter voorgesteld. Optisch bedrog door veel schermen. Zo bleek dat de persoon die de weersverwachting presenteert helemaal niet in de studio staat maar hij zichtbaar is via een videoscherm in een studio in Wageningen, als ik de naam van de plaatst tenminste goed onthouden heb.

Ik heb ook uitzendingen gezien met publiek op een tribune. Grady vertelde dat dat publiek wel heel erg dicht op elkaar had gezeten. De camera met autocue werd ook gedemonstreerd en velen voelden zich even echt een cameraman.

De deelnemers die meer interesse van de presentatrices en presentatoren hadden gingen achter de desk staan. Sommigen op een verhoginkje. Deze verhogingen werden gebruikt door enkele presentatrices die wel boven de desk wilden uitkomen. De grootste enthousiastelingen lazen de tekst voor op de autocue. En inderdaad er zat talent tussen. Dit was de laatste afdeling die tijdens de rondleiding werd bezocht. Grady bracht ons naar het café waar zowel de radio-uitzending en de tv uitzending van het programma "de week van Gelderland" werd gemaakt.

Ook hier een schijnbare chaos. Er was een bar met een charmante en enthousiaste kasteleines. Overigens viel het enthousiasme van de medewerkers van Omroep Gelderland op. Zelf hadden we ook de indruk dat we meer dan welkom waren.

Iedereen was vriendelijk goedlachs en altijd bereid vragen te beantwoorden.

De onderwerpen tijdens de radio-uitzending net als bij de t.v. opnamen waren identiek. Te midden van al de bezoekers werd met grote vaardigheid het programma afgewerkt. Voorwaar geen sinecure. De floormanager bleek ook een vrouw die zich ontspannen over de vloer bewoog. Ik dacht bij mezelf hoe kunnen ze hier nu een programma van maken met al die pratende lachende en reagerende mensen. Later toen ik het programma terugkeek op tv hoorde je inderdaad het publiek. De presentatie speelde goed in op het publiek en het werd een gezellig informatief geheel. De radio-uitzending werd aan de andere kant gepresenteerd. Je kon zo van de radio-uitzending naar de tv opnamen lopen. Wel brandde het rode licht. Je kon dan wel gewoon met elkaar praten. We werden er ook bij betrokken er werd verwezen naar de aanwezigheid van het publiek en het applaus werd ook op prijs gesteld.

Eindelijk kwam ik oog in oog te staan met de favoriete presentatrice van mijn overleden vriend Paul Vos. Irene ten Voorde presenteerde de radio-uitzending samen met Maarten Hagelstein. Ik weet nog dat Paul vol lof was over haar werkzaamheden en terecht. Het was een goed op elkaar ingewerkt koppel. Feilloos werden tussen de muziek en de actuele live onderwerpen het nieuws gelezen en de files op genoemd. En was steeds tijd voor een gesprekje met beiden.

Net zoals bij de tv opnamen verliep ook de radio uitzending vlot.

De volgende onderwerpen kwamen aan de orde:

Dit onderwerp werd gepresenteerd door Annemiek Schakelaar. Zij presenteerde van achter een desk met de gasten voor zich.

Het weren van oude diesels uit de binnenstad van Arnhem was het onderwerp. (had Ine dat al vermoed?) Wethouder Geert Ritsema van Arnhem en Bert Heusinkveld klimaatonderzoeker van de Wageningse universiteit vertelden dat het weren van die auto's een goede maatregel was. Na afloop vroeg ik de onderzoeker welke auto hij reed. Het bleek een diesel te zijn. Ik bedoel maar.

Hierna verplaatste de presentatie zich naar de bar van het mediacafé. Inge de Jager ging achter de bar staan en songfestivalkenner Geert Willems voor de bar. Het gezellige publiek stond er om heen al dan niet met een glas wijn of bier in de hand.

Het feit dat Waylon voor de tweede keer naar het songfestival gaat werd ook behandeld. Geert werd aan de tand gevoeld over de kansen van Waylon door de presentatrice. Volgens Geert blijkt uit de statistieken dat je voor de tweede keer weinig kans hebt. Waarna Inge meteen op Johnny Logan wees. Geert kent het liedje nog niet maar hij vindt Waylon een goede kandidaat die zeker

de aandacht op zich zal vestigen. Ook die aandacht is volgens Geert erg belangrijk.

Een bijzonder onderwerp was het huwelijk van Rogier van de Oever (86) met zijn ex-schoondochter Anita Zimmerman (71). Inge stelde goede vragen. En uit het gesprek bleek dat de twee van elkaar hielden en wat is er dan tegen een huwelijk. Zij zouden de dag daarop trouwen in Hotel Arnhem van van der Valk in de volksmond West End. Dit onderwerp werd ook aan en voor de bar behandeld.

Aan de desk sprak Annemiek Schakelaar over het al dan niet slopen van de "Muur van Mussert". Gesprekspartners waren Roderic Zoons eigenaar van (de) camping de Goudsberg .Op zijn terrein staat de inmiddels vervallen muur.De woordvoerders van de camping waren Ronald Busser en Jan Kijlstra van de stichting erfgoed Ede. Er ontspoon zich een gesprek over het al dan niet slopen van de muur. Kijlstra wilde er een monument van maken en de eigenaar van de Goudsberg wilde dat wel maar dan moest er een flinke financiële compensatie komen. Als de vergunning er is dan werd er direct gesloopt. Misschien volgens enkelen niet zo slecht. Het gevaar loert altijd dat er weer

van die "Mussert" redevoueringen plaats gaan vinden.

Het hoogtepunt was een interview met Arjan Erkel en de laatste Normaal gitarist Jan Wilm Tolkamp Arjan vertelde over zijn gijzeling in Dagestan en over de invloed van de muziek. De muziek hield hem daar op de been. Hij heeft samen met Jan Wilm Tolkamp een theatershow gemaakt die in première gaat. Tijdens de theatershow wordt het verhaal van Arjen gebracht met muziek en prachtige lichteffecten. Die lichteffecten geven een goed beeld weer dat hij in een kleine ondergrondse ruimte met torren en muizen werd vastgehouden. En natuurlijk vertolkte Jan Wilm een nummer uit de show De keus viel op Neil Young met Heart of Gold.

Hij zong het nummer live en begeleidde zichzelf op mondharmonica en gitaar. Geweldig. Bepaald een contrast met de muziekkeuze van mijn vriendin Annelies. Arjen zong niet mee maar het publiek werd ontzettend enthousiast en zong uit volle borst mee tot tevredenheid van Inge, Arjan en Jan Wilm.

Na afloop heeft de activiteiten- en evenementencommissie contact gezocht met Arjen en Jan Wilm.

Telefoonnummers werden uitgewisseld. We gaan samen bekijken of we voor de I.P.A. afdelingen Oost mogelijk aangevuld met Klavier leden een voorstelling kunnen organiseren.

Dezelfde onderwerpen werden behandeld tijdens de radio-uitzending van "De week van Gelderland" Irene en Maarten interviewden met veel gevoel voor de situatie de onderwerpen en stelden ook net als tijdens de tv opnamen kritische vragen. Vooral de vraag aan het aanstaande bruidspaar over waarom ze de publiciteit hadden gezocht vond ik erg goed.

Tijdens de opnamen konden we genieten van borrelnootjes, geweldige bitterballen en een heerlijk glaasje wijn, bier of frisdrank.

Wat was het een geweldige middag. Om kwart voor zeven klonk de bel voor de laatste ronde. De leden van de I.P.A.Arnhem en omstreken bedankt de mensen van Omroep Gelderland voor een geweldige en indrukwekkende middag. Het kijkje achter de schermen werd hogelijk gewaardeerd. De betrokkenheid en het enthousiasme van de medewerkers was geweldig en de vriendelijkheid hartverwarmend.

Zij die deze middag niet aanwezig waren hebben een geweldige middag gemist.

Maar misschien zullen we bij voldoende belangstelling van deze leden nogmaals een beroep doen op de fantastische mensen van omroep Gelderland.

Leen Kip

Haakavond 12-12 2017

Normaliter wordt er in december altijd een workshop "Kerststukjes" georganiseerd, maar door ziekte van Andrea, kon het dit jaar helaas niet plaatsvinden.

Maar de IPA Arnhem zou de IPA Arnhem niet zijn als er niet in de bus naar Schotland door enkele dames een alternatief werd bedacht.

Het was de mannelijke reizigers al opgevallen dat de dames achter in de bus behoorlijk rustig waren.

De reden: "HAKEN"

Er schijnt een ware haak-rage te zijn ontstaan.

En daar werd het idee geboren op 12 december een gezellige haakavond te organiseren in het clubgebouw van de korfbalvereniging SIOS te Velp.

Er hadden zich een 12 tal fanatieke haaksters aangemeld.

Onder de professionele leiding van opper-haakster Loes Veldink namen de dames (heren waagden zich er nog niet aan) namen ze plaats aan een grote tafel.

De aanwezige heren begonnen met de versiering van de zaal voor

de kerstavond. Voorwaar geen sinecure. Er was ook een nieuw lid aanwezig, Henriette Ruinard, een begenadigd haakster. Zij en haar man werden vorige maand lid gemaakt tijdens een toevallige ontmoeting in een Grieks restaurant in Wageningen. Zo zie je maar weer dat je overal iemand lid van de IPA kunt maken. Dus leden doe je best.

Gelukkig waren Loes Nije en haar zus Muriël er ook en dat levert dan altijd heerlijke soorten diverse Indische cake op. Annelies had een lekkere kop koffie en thee gezet. Na een inspirerend welkomstwoord van Marjo begon Loes Veldink voord varend uit te leggen wat de bedoeling van de avond was. Ze had veel materiaal meegenomen en uitgesteld. Zoals veel, heel veel, garen, doosjes met kralen, belletjes, houtjes, stokjes en lappen vilt. Tevens had ze voor iedereen een mapje met patronen voor het maken van kerstboompjes, ballen, trollen, mutsjes enz. Natuurlijk ontbrak ook Rudolf niet, althans zijn kop.

Voor degene, die het haken nog niet, of niet helemaal, onder de knie had, werd er duidelijk uitleg gegeven.

Enkelen, met wat meer ervaring, hadden inmiddels een patroon uitgezocht en waren reeds begonnen.

Want voor sommige voorbeelden moest aardig worden doorgewerkt. Toch Marjo ?

Anderen waren blijkbaar niet zo gecharmeerd van de haaktechniek of hadden er op zijn minst wat moeite mee en hadden gekozen voor vilt.

Dat zou dus een Rudolf moeten worden.

Bij een aantal lukte dat

bijzonder goed en ze zagen er fraai uit. Ook was er een Rudolf die plotseling een oog verloor, maar dat werd gelukkig direct hersteld.

Saaktje maakte ook een gezicht van vilt en had Leen als model gekozen. Toen Leen het resultaat bekeek en opmerkte dat hij niet zo'n scheve mond had reageerde Saaktje onmiddellijk volgens oud Gronings gebruik.

Ze zei: " als je niet op houdt te zeuren heb je zo wel zo'n scheve mond."

Einde discussie. Echter, eentje zag er wel heel bijzonder uit. Z'n kop zat andersom en hoe je het ook bekeek, zijn gewei zat aan z'n kin. Maar niet getreurd, een lusje eraan en het hangt! Ook bij de haak-dames ging het niet overal van een leien dakje. Sommigen waren aan het meerderen, maar hielden steeds minder steken over. Rara, hoe zat dat? Enfin, de juf weet raad. Bleek dat je, als je iets met een derde, vierde of vijfde steek moest doen, je niet de tussenliggende steken mag overslaan. Het leverde hilarische producten op.

Loes heeft ons veel geleerd in die uren. De avond is voorbij gevlogen en iedereen is tevreden (misschien afhankelijk van het resultaat) huiswaarts gegaan.

Loes, heel erg bedankt. Je hebt het geweldig gedaan!

Wat dit verhaal niet vermeldt is dat de vier aanwezige heren zich in het zweet gewerkt hadden teneinde de zaal in kerstsfeer te brengen. (opmerking redactie)

Annie Bakker.

Verjaardagen

Mart de Wolf

Zoals eerder vermeld was het bezoeken van mensen die een kroonjaar vierden vanaf 75 enigszins in het slop geraakt. Bij onze IPA vriend de wolf lag het nog problematischer. Teneinde een afspraak te maken werd hij diverse malen gebeld en werden er een aantal e-mails gestuurd. Echter zonder het gewenste resultaat. Hierna besloot Bert, onze secretaris, hem persoonlijk te benaderen op zijn woonadres. Dit omdat onderhand het ergste werd vermoed. Bert trof een levenslustige Mart de wolf aan. Het goede telefoonnummer en werd genoteerd en hij zou zijn mail eens controleren. En de afspraak werd gemaakt. Op de dag van de afspraak geselden straffe sneeuwbuien de Arnhemse dreven en werd in onderling overleg besloten dat we een week later zouden gaan. Op maandag 18 december was het dan zover. Gewapend met pen en papier, en een geweldige bos bloemen, vervaardigd door het nichtje Sharyn van Loes, gingen Bert en Leen vanuit Heteren naar de grote stad. We werden allerhartelijkst ontvangen door Mart en zijn

vrouw Hanneke. Bert bood namens de IPA Arnhem de bloemen aan en de bekende foto werd gemaakt. Hij is in Doesburg geboren. Na een bezoek aan de Katholieke Jongensschool, speelde hij in die tijd veel met ons voormalig lid Ed Riewald. Ed had leuker en mooier speelgoed zei Mart. Omdat Mart deel uitmaakte van een gezin met 8 kinderen was het duidelijk dat hij na het verlaten van de lagere school ging werken. Het werd een leer/werksituatie. Mart werd opgeleid tot stoffeerder. Toen hij wat ouder werd koos hij voor de Koninklijke Marechaussee. Hij vond dat de mogelijkheden bij de Koninklijke Marechaussee groter waren en hij vond ook het uniform geweldig.

Ook hoefde hij dan niet in dienst. Na een jaar opleiding in Apeldoorn werd hij tewerkgesteld bij een bewakingseenheid in Den Haag. Vervolgens werkte hij bij de Kmar in Zutphen. Hij had daar regelmatig contact met het parket van de krijgsraad de officier van justitie Pfeil. Hij werd te woord gestaan door de liefvallige Hanneke, de secretaresse van de OvJ en hij trok de stoute schoen aan en vroeg haar om met hem uit te gaan. Hij trouwde met Hanneke op 4 maart 1966 en ze zijn nog steeds bij elkaar. Het echtpaar kreeg een dochter en een zoon.

Hij ging vervolgens werken op de brigade Zevenaar. Daar was hij belast met de treinbewaking. Hij zat als dienstdoende ambtenaar op de internationale trein naar Arnhem die op

31 augustus 1964 op de trein uit Arnhem botste. Hij raakte zwaar gewond, zijn neus was weggeslagen en zijn schedel was gescheurd. Een conducteur gaf hem een doek die hij voor zijn gezicht verbond en toch hielp hij nog enkele jonge kinderen uit de trein. In het militair ziekenhuis werd hij behandeld. Een burgerchirurg plaatste een kunstneus en hij was een maand uitgeschakeld. Dat er in die tijd anders met personeel omgegaan werd, moge blijken uit het feit dat gedurende de behandeling, 2 chefs hem kwamen verhoren in verband met het dienst ongeval. Toen hij na een maand voorzichtig begon, begroette de brigadecommandant hem in het voorbijgaan met "zo ben jij er ook weer" Dat deed pijn.

Ook was Mart de opsporingsambtenaar die de eerste bolletjes slikker in de trein traceerde. Het resultaat 148 bolletjes cocaïne. Mart reed tijdens zijn loopbaan motor, deed bewakings werkzaamheden, surveillance en toezicht in de internationale treinen. Ook verleende hij lange tijd bijstand aan de Amsterdamse politie voor tijdens en na het huwelijk van Beatrix en Claus. Hij verleende gedurende lange tijd bijstand in Den Haag en op de Zeedijk. Hij was toen gestationeerd aan het bekende zelfs beruchte bureau

Warmoesstraat. Ook heeft hij wekenlang bijstand verleend tijdens de treinkaping in Wijster.

Hij maakte veel overuren en die werden niet betaald. Hij nam ze terug in uren en is gedurende de vrije tijd werkzaam geweest bij het bergingsbedrijf van Amerongen. Hij haalde uit heel Europa gestrande auto's, caravans en boten op. Zijn vrouw ging dan vaak mee en samen maakten ze mooie ritten door heel Europa. Toen Mart ergens in Europa een personenauto op moest halen vond hij dat dit vreemd ging. Hij

waarschuwde zijn collegae per telefoon en vertelde wanneer hij de grens zou passeren. De auto werd onderzocht en men vond in de kokerbalken verdovende middelen. Een ervaren speurder misleid je niet zo gemakkelijk. De laatste 4 jaren deed hij dienst bij de vreemdelingendienst. Hij was belast met het toezicht op vreemdelingen en schijnhuwelijken.

In 1997 ging Mart met de vut. Mart werd op 1-11-1980 lid van de IPA. De reden was dat hij wilde deelnemen aan een fietstocht van

Arnhem naar Bordeaux. Men reed dan voor een goed doel. Daarna vervlakte het contact met de IPA. Hij kent nog wel leden zoals Baukina Prasing, Harm Scheper en Jan Tebbes. We hopen dat ons bezoek hem enthousiast heeft gemaakt, om nu wel activiteiten van de IPA te bezoeken. Indien de gezondheidstoestand van zijn vrouw het toelaat, probeert hij aanwezig te zijn bij de nieuwjaarsreceptie.

*Bert ter Haar
Leen Kip*

Henk Blokland

Op 21 november zou Henk Blokland 75 jaar worden. Ruim voor die dag belde ik hem om te vertellen wat de gewoonte is in ons district, namelijk een bezoekje en een bos bloemen en dat ik daarvoor een afspraak wilde maken. Hij zou het heel erg leuk vinden als we op de dag van zijn verjaardag zouden komen. Nou, geen probleem.

Na overhandiging van de ruiker kwamen de koffie en de appeltaart en ontspon zich een prettig gesprek. Dat ging voor een groot deel over Suriname, het land waar

Henk geboren is. Marjo en ik hebben het genoeg gehad dat land te bezoeken dus het was al snel 'en dit en dat' en 'ben je daar ook geweest?' Kortom het was bere gezellig maar voor je het weet, moet je weer weg. Henk we wensen je een goeie tijd, met nog veel verjaardagen maar vooral gezondheid. Laat eens wat vaker van je horen!!

Jos Koehorst

Baukina Prasing

Op 14 december gingen Marjo en ik, in alle vroegte naar Lobith, de woonplaats van ons buitengewoon lid Baukina Prasing en dat bezoek had een feestelijke reden. Op 7 december is Baukina jarig en dat bleek voor de 80ste keer. Bij kroonverjaardagen in het district IPA Arnhem en Omstreken komen dan na een telefonische afspraak mensen van het bestuur de felicitaties en een bos bloemen aanbieden. Zo ook bij Baukina. Het voordeel van wonen in een dorp is dat je niet hoeft te zoeken naar een parkeerplaats en we konden dan ook voor de deur parkeren. Na een allerhartelijkste ontvangst

kwamen de koffie, het gebak en de verhalen. Alles in de stijl van 'weet je nog?' Ik behoor inmiddels ook tot de oudere categorie dus we konden elkaar behoorlijk aanvullen in de oude verhalen. Het was erg gezellig, maar dan vliegt ook de tijd. Baukina, we wensen je nog vele gezonde jaren en hopen dat je nog veel kroonjaren mee mag maken. Blijf in ieder geval bij de IPA komen. Dan kunnen we elkaar nog vaak spreken.

Jos Koehorst

Gerard de Nijs

Het was een goede gewoonte dat IPA bestuursleden een bezoek brachten aan IPA leden die een kroonjaar vanaf 75 jaar vierden. Daar was dit jaar de klad ingekomen. Hoog tijd voor het bestuur om de draad op te pakken. Dus gingen Loes Nije en Leen Kip op 6 december 2017 naar het Lid van Verdienste Gerard Nijs in Wageningen. Hij was op 3 april 2017 85 jaar geworden. Loes had een prachtige bos bloemen laten maken door haar nicht die bloemarrangeur is.

We werden in de gezellige woning verwelkomd door Gerard en zijn vrouw Hillie. Gerard liep enigszins moeilijk omdat hij een jaar terug zijn knieschijf had gebroken. Koffie en Indische cake, die meteen door Loes herkend werd, kwamen op tafel.

Gerard werd geboren in Rotterdam gedurende de crisistijd. In 1940 brak de oorlog uit en het gezin de Nijs heeft daar behoorlijk onder geleden. Hoewel Gerard net aan de goede kant van de Maasbrug

woonde kregen ze veel van de strijd om de bruggen mee en was hij getuige van het vreselijke bombardement dat de brug trof. Gedurende de oorlog werd hij samen met een broer door een dominee van de Lutherse kerk geëvacueerd naar Stadskanaal en ondergebracht bij een gezin dat een kledingwinkel had. Daar verbleef hij gedurende de hongerwinter. Zijn vader werd na een razzia gedeporteerd naar Duitsland en daar tewerkgesteld. Gedurende de hongerwinter overleden zijn moeder zijn jongste broertje en zijn opa en oma. Na de oorlog was de rampspoed voor Gerard nog niet voorbij. Hoewel zijn vader terugkeerde uit Duitsland en hertrouwde werd hij van de H.B.S. gehaald en moest gaan werken. Hij werd door zijn vader in een weeshuis geplaatst en werkte bij een oliefabriek. Tot onze grote verbazing zei Gerard dat hij het prima naar zijn zin had in dat weeshuis. Omdat hij half wees was moest hij weg en besloot hij verpleger te worden. Hij werd verpleger en toen hij 20 werd moest hij in Militaire dienst. Hij werd sergeant effectief en werd in de buurt van Meppel gestationeerd. Gerard wilde na dienstdienst bij de politie en kreeg gedurende zijn dienstdienst les van een hoofdinspecteur Blanken uit Meppel. Uiteindelijk werd hij als aspirant aangenomen in Katwijk. Geurende zijn strandtijd behaalde hij zijn politiediploma. Inmiddels had Gerard genoeg zand gezien en hij werd aangenomen in Wageningen. Daar bleef hij de rest van zijn politie carrière en werd adjudant van de surveillancedienst en de bijzonder wetten. Hij trouwde later met Hillie.

Op 1 april 1960 werd Gerard lid van de IPA. Eigenlijk werd hij gewoon geronseld. Er werd gewoon gezegd je wordt lid van de IPA want dat is echt iets

voor jou. Gerard kwam meteen in het landelijk bestuur van de IPA. Hij vervulde tal van functies ondermeer die van vicevoorzitter. Namens de IPA bezocht hij bijna alle landen in Europa. Hij was lid van de sociale commissie en hij werd afgevaardigde voor IPA Nederland bij Gimborn. Daar heeft Gerard veel werk verricht. Later werd hij zelfs lid van het bestuur van Gimborn. Hij reisde veel naar slot Gimborn en stak daar ook veel vrije tijd in.

Ook was hij actief binnen het bestuur van de IPA Arnhem en omstreken. Omstreeks 1990 stopte Gerard met werken. Hij werd benoemd tot Lid van Verdienste. Ook kreeg Gerard een koninklijke onderscheiding. Hij deed mee aan het kaarten en bezocht regelmatig het toenmalige ATHA. Een hoogtepunt vonden hij en zijn vrouw Hillie de door Rijk en Zina Middelman georganiseerde reis naar de hoofdsteden van de Baltische Staten en Sint Petersburg. Dieptepunten waren er ongetwijfeld ook maar die is Gerard vergeten. Hoewel we hopen dat we hem over 5 jaar weer in goede gezondheid kunnen bezoeken, zullen we waarschijnlijk eerder bij hem terugkomen. We spraken af een special te maken over Gimborn in de beginjaren. Gerard is namelijk een bevlogen verteller. We hadden een hele Melder kunnen vullen met zijn verhaal.

*Loes Nije
Leen Kip*

Mary Bokhove

Op 15 oktober 2017 werd Mary Bokhove 75 jaar. Fred had een afspraak met haar gemaakt. Dus gingen Fred en Leen op bezoek bij Mary .

We werden enthousiast ontvangen door Mary. Het enthousiasme van haar waakhond was minder enthousiast. Kennelijk wantrouwde hij ons. Later stopte hij met grommen, maar Leen kon niet veel goed doen.

Mary werd in Eindhoven geboren. In de oorlog verloor ze haar vader die vliegenier was. Haar moeder nam Mary mee naar Hengelo (Ov) omdat het door de aanhoudende bombardementen te gevaarlijk werd. Mary ging daar naar school.

Later hertrouwde haar moeder met haar stiefvader. Mary kon goed opschieten met haar stiefvader. Ze ging werken bij de K.N.K.S. (Koninklijke Nederlandse Katoen Spinnerij). Het werk was leuk en de collegae waren aardig en er werden veel feestjes georganiseerd. Zoals zo vaak in die tijd was het bedrijf erg sociaal. Er werden naaicursussen gegeven. Toneelgroepen geformeerd en feesten gegeven.

Bij de K.N.K.S ontmoette Mary Gerrit Bokhove. Gerrit werkte in de spinnerij. Hij volgde daar ook cursussen en werd daar technicus. Op een avond werd er een feest

gegeven. Van te voren waren de koppeltjes al gevormd en na afloop fietste Mary naast Gerrit mee naar huis. Voor hen reden nog een aantal andere stelletjes. Opeens stopte Gerrit en hij had kennelijk de stoute schoenen aangetrokken .

Hij vroeg Mary: “ zullen we even gaan zoenen?”. Daar had Mary geen bezwaar tegen. Gevolg..... verkering.

Dat viel bij de ouders van Mary niet erg in goede aarde, want ook in die tijd was een vriendje nooit goed genoeg. Ook het feit dat Gerrit niet katholiek was werkte niet erg mee. Maar Gerrit begon fanatiek aan een cursus katholicisme bij een pastoor. De catechismus werd, tot in den treure, behandeld en na een proeve ten overstaan van de pastoor werd onomstotelijk vastgesteld dat Gerrit aantoonbaar katholiek was.

Dus werd er getrouwd in 1961. Ze gingen inwonen bij de ouders van Mary. Beiden werkten toen. Mary wilde echter dat Gerrit een goed beroep koos en wilde dat hij een gezin goed kon onderhouden. Mary vat dat als volgt samen: “Ik heb hem naar de politie gestuurd. Ik wilde dat hij politiemann werd.” En dus ging Gerrit naar de Cloese. Hij slaagde en ging naar de politie Arnhem. Een woning kregen ze niet. Gerrit ging in de kost bij de familie van Eerden. Dat was een kosthuis waar meerdere politiemannen werden ondergebracht ondermeer Egbert Nijstad, Jan Markering en Rolf Meijerink. 4 jaar hadden ze een weekend huwelijk. Toen kregen ze een flat aan de van Nessesstraat. Later verhuisden ze naar Het Duifje, naar de Adelhof. Daar woonden ze met veel plezier. Inmiddels werd Gerrit hoofdagent, daarna brigadier en adjudant en adjudant F. Hij was ook druk met zijn werkzaamheden als voorzitter van de A.C.P.

Gerrit wilde een woning kopen en zijn keus viel op een nieuwbouwwoning in Duiven. Van het Duifje naar Duiven. Mary wilde niet maar dit keer werd de woning toch gekocht. Het paar kreeg twee kinderen, twee jongens. Mary werkte later ook nog bij de thuiszorg en bij de stomerij van “ van Steijn”. Gerrit werd lid van de IPA. Dat hoorde toen zo in Arnhem. Ze deden mee aan diverse activiteiten en gingen mee met een reis naar Hamm.

Er werd ook een reis naar Berlijn georganiseerd per vliegtuig. Gerrit wilde graag mee en hij studeerde toen voor zijn B-diploma. Mary zei dat Gerrit mee mocht als hij zijn B-diploma haalde. Dit als cadeau. Gerrit studeerde zich een slag in de rondte en behaalde zijn B-diploma. Gerrit overleed in 2009 in het hospice te Rozendaal. Daar werd hij trouw bezocht door Willem Lörx. Gerrit en Mary kampeerden graag. Ze hebben ook een tijd opgetreden als keurmeester van de A.C.S.I. Ze keurden dan de campings langs de meren in Oostenrijk. Ook pasten ze in de vrije tijd op villa's. De eigenaren waren dan op vakantie. Na het overlijden van Gerrit werd Mary buitengewoon lid van de IPA. Ze ging mee op reis naar Boedapest. Toen we een oproep deden aan de leden om activiteiten aan te geven, was Mary de enige die dit deed. Een jeu de boules middag. Deze middag is inmiddels uitgegroeid tot een jaarlijks terugkomend evenement. Het zijn de IPA Oostelijke kampioenschappen Jeu de boules geworden.

Mary was nog steeds actief binnen. Ze sportte in de zaal, ze zwom en was lid van een sociale damesclub de Alansa. Totdat in augustus 2016 het noodlot toesloeg. Mary werd bij de kassa van de Lidl in Duiven aangereden door een scootmobiel bestuurster

die kennelijk de rijkunst niet voldoende machtig was. Ze werd per ambulance afgevoerd naar het ziekenhuis en behandeld. Ze had een scheur in haar knie en veel ontvellingen. Ze mocht naar huis. Men gaf haar een paar krukken mee en ze kreeg therapie. Het

genezingsproces verliep niet geheel voorspoedig. Ze bleef wel zwemmen maar het sporten in de zaal ging niet meer. Ook was ze niet meer zo mobiel. Dit had tot gevolg dat ze op 23 november 2017 een nieuwe knie kreeg. Ze revalideert nu maar het gaat de

goede kant op.

Wij hopen dat Mary volgend jaar weer mee op reis kan naar het Zwarte Woud.

Fred Holtes en Leen Kip

Herman de Warte

Op woensdag 29 november 2017 togen wij, Annelies en Fred, namens de IPA naar Zevenaar alwaar ons lid Herman de Warle woonachtig is. Herman is tijdens onze reis naar Schotland tachtig jaar geworden. Tijdens de voorbereidingen van de reis was de reiscommissie unaniem van mening dat wij deze verjaardag niet mochten vergeten maar u raadt het al, vandaar onze reis naar Zevenaar. Onder het genot van een kop koffie en wat lekkers werden de eerste herinneringen opgehaald. De reis naar Schotland en het bezoek aan omroep Gelderland en ook het I.P.A. lidmaatschap van Herman kwamen onder andere ter sprake. Herman komt uit een gezin met twee kinderen, een jongen en een meisje. Zijn vader overleed op 64 jarige leeftijd. Zijn zus Annelies de Warle, bij velen van ons bekend, overleed plotseling op 54 jarige leeftijd. Herman heeft hier nog steeds grote moeite mee. Op zijn achttiende leerde hij zijn Riny kennen. Herman en Riny kregen twee zonen. Zoon Herman is fysiotherapeut in Duitsland en zoon Sjaak werkt bij de politie en is eveneens lid van de IPA Arnhem e/o. Zij hebben vier kleinkinderen.

Herman is jaren lid geweest van de IPA maar zegde zijn lidmaatschap op. Hiervan kreeg hij toch spijt en ruim twee jaar geleden meldde hij zich weer aan. Zijn oude lidmaatschapskaart met de bekende IPA zegeltjes heeft hij bewaard en deze zijn in een van onze IPA bladen afgedrukt. Herman noemde zich een spijtoptant. Herman en Riny genieten met volle teugen van de georganiseerde activiteiten en proberen aan alle activiteiten deel te nemen. Later op de avond werden er hapjes en drankje geserveerd waarbij ik niet onvermeld wil laten dat Herman 's-middags druk was geweest met het bereiden van één van deze hapjes. De bereiding hiervan heeft Herman tijdens een van zijn vele reizen naar Spanje van een Spanjaard geleerd en ik moet zeggen de Tortilla smaakte verrukkelijk. Herman is op 20 jarige leeftijd bij de politie gekomen. Daarvoor heeft hij na het basisonderwijs de ambachtsschool bezocht. Na zijn schooltijd volgde de militaire dienst. Hij werd ingedeeld bij de luchtmacht en kwam op in Den Haag. Later werd hij overgeplaatst naar Deelen. Herman mocht pas op 21 jarige leeftijd naar de opleiding. De politie Arnhem had een convenant met de politie Utrecht. Hij kwam een in kosthuis in Utrecht terecht en heeft het daar goed naar zijn zin gehad. Op de opleiding die in januari 1959 begon zaten meerdere collega's voor Arnhem, onder andere Ton Wels en Geert Claassen.

Op 1 januari 1960 is Herman aan zijn politieloopbaan in Arnhem begonnen. Eerst bij de uniformdienst. De laatste twee jaar bij de uniform dienst heeft Herman regelmatig met de motor, een Harley Davidson met zijspan, poststukken naar de wijkagenten gebracht. Na zes jaar uniformdienst werd hij gevraagd voor de afdeling verkeer. Herman werd motorrijder en werd later bij de verkeersongevallendienst geplaatst. In de jaren zeventig kwamen er veel jonge collega's van de politieschool die niet in het bezit waren van een rijbewijs. Herman werd rij-instructeur en heeft diverse collega's uit Arnhem, Doetinchem en Rheden rijles gegeven. Ook verzorgde Herman de voortgezette rijopleiding en was hij betrokken bij de slipcursus. Op zestig jarige leeftijd ging Herman met pensioen. Op 62 jarige leeftijd las Herman een advertentie in een wijkkrant waar een oproep naar vrijwilligers werd gedaan voor chauffeur op de bus van de Liemerij, een zorginstelling. Dit doet Herman tot aan de dag van vandaag. Rond middernacht namen wij na een gezellige avond afscheid. Wij willen Riny en Herman danken voor hun gastvrijheid en hopen dat zij nog vele activiteiten van de IPA mogen bezoeken.

Fred Holtes

Voorjaarsconcert van de Politie BigBand Oost-Nederland

In het voorjaar geeft de politie BigBand, voortgekomen uit de Arnhemse Politie Muziek Vereniging (APMV), een gratis toegankelijk concert in het Arentheem College Thomas a Kempis aan de Thomas a Kempislaan 25 in Arnhem. Aanvang zal zijn om 14.30 uur. De goede ervaringen van vorige jaren dat wij hier gespeeld hebben heeft er voor gezorgd dat we graag terug komen op deze mooie concertlocatie. U bent van harte uitgenodigd op zondag 25 maart 2018.

Als ik dit schrijf lijkt het allemaal nog ver weg, maar de tijd vliegt voorbij. Zo ook de herdenkingen rond de slag om Arnhem in september j.l. Tijdens de luchtlandingen speelde de BigBand nog achter Hartenstein in Oosterbeek, daar waar de

deelnemers aan de Race to the Bridge zich hadden verzameld met hun historische legervoertuigen. Tijdens het eerste deel van de middag was het nog droog en werd de sfeer er goed ingebracht met de klassieke nummers van Glenn Miller, zoals "Moonlight Serenade" en natuurlijk het overbekende "In the Mood". Helaas verstoorde de regen de bijeenkomst en droop iedereen kletsnat af. De afgelopen periode heeft de BigBand zich ook een aantal malen ingezet om de beëdiging van nieuwe collega's luister bij te zetten tijdens bijeenkomsten in het politiebureau in Apeldoorn. Het is altijd leuk om nieuwe collega's met een vrolijk stuk muziek welkom te heten in de organisatie. Stiekem hopen we dan dat er wat nieuwe muzikanten bij zitten. We kunnen

namelijk versterking gebruiken binnen de band op meerdere instrumentgroepen. Mocht u als lezer belangstelling hebben om in een big-band te willen spelen, neem dan vrijblijvend contact met ons op. Nadere informatie over de band kunt u verkrijgen via onze website www.politiebigband.nl of via de mail: info@politiebigband.nl. Ook kunt u ons volgen op onze pagina: www.facebook.com/politiebigbandoostnederland.

Bert Veldink

Voorzitter Politie BigBand
Oost-Nederland.

Betaling contributie 2018

De afgelopen jaren is er door het landelijk bestuur onvoldoende controle geweest op de contributiebetaling door leden die niet gebruik maken van automatische incasso. Daardoor is er een aanzienlijk bedrag aan inkomsten verloren gegaan.

Een vriendelijk verzoek aan degene die hun contributie van 2018 nog niet hebben betaald, dit alsnog te doen. Dank voor jullie medewerking.

Rondleiding campus Wageningen Universiteit

Op vrijdagmiddag 23 maart om 13.30 uur hebben we een rondleiding op de Campus van de Wageningen Universiteit. Jodi van Leusden is de coordinator van deze campustour en zij zal een kort welkomswoord houden. Hierna zullen er studenten, die speciaal zijn opgeleid voor deze campustour onze gids zijn. Vorig jaar zijn er meer dan 100 rondleidingen geweest.

De rondleiding duurt 1,5 a 2 uur en na afloop is er gelegenheid voor een kopje koffie of thee in het Grand Cafe van het onderwijsgebouw het "Forum", dit is voor eigen rekening en met pin betaling.

We wandelen langs de mooie nieuwe gebouwen met elk een eigen naam, deze naam geeft aan welke activiteiten er in dat gebouw plaatsvinden. Ook staan

er diverse mooie kunstwerken en in de campustuin is er sinds kort een wilde tuin aangelegd.

We verzamelen om 13.15 uur bij het beeld de Zaaijer, onder aan de loopbrug van het Atlas gebouw nr. 104. Bij de rotonde afslag campus Droeendaalsesteeg, is dit het eerste gebouw links. Bij slecht weer mogen we in het Atlas gebouw naar binnen en ook voor

eventueel een toilet gebruik. Wel melden bij de receptie dat we voor de rondleiding komen. We krijgen nog een parkeeradvies omdat er druk wordt gebouwd aan een parkeergarage.

Opgeven kan tot 15 maart bij Marjo Koehorst: evenementen-arnhem@ipa-nederland.nl

Uitslag klaverjassen 2017

HOOGSTE SCORE OP EEN KAARTAVOND		TOTALE ROEM ALLE KAARTAVONDEN		PUNTEN TOTAAL ALLE KAARTAVONDEN		UITSLAG BESTE 8 PARTIJEN		DE WINNAARS					
UITS LAG BESTE 8 PARTIJEN	1	Dhr. C. Geensen	5697	1	Mevr. R. Slootweg	6600	1	Dhr. F. Holtes	51386	1	Mevr. R. Slootweg	39477	EERSTE PLAATS Mevr. R. Slootweg MET 39477 PUNTEN
	2	Dhr. F. Holtes	5578	2	Dhr. J. Koehorst	6410	2	Dhr. T. Wichman	49853	2	Dhr. C. Geensen	39376	
	3	Mevr. R. Slootweg	5499	3	Dhr. T. Wichman	6240	3	Mevr. M. Koehorst	49336	3	Dhr. K. Slootweg	39213	
	4	Dhr. H. Meerdink	5490	4	Dhr. K. Slootweg	6080	4	Dhr. J. Koehorst	48975	4	Dhr. F. Holtes	39039	
	5	Dhr. J. Koehorst	5439	5	Dhr. B. Nales	6000	5	Dhr. B. Nales	48103	5	Dhr. T. Wichman	38708	
	6	Dhr. R. Post	5312	6	Dhr. C. Geensen	5920	6	Mevr. M. v. Oostrum	48055	6	Dhr. L. Kip	38643	
	7	Dhr. L. Kip	5306	7	Mevr. M. Koehorst	5660	7	Dhr. K. Slootweg	47904	7	Dhr. J. Koehorst	37140	
	8	Dhr. K. Slootweg	5243	8	Mevr. S. Burghard	5570	8	Mevr. R. Slootweg	47848	8	Mevr. M. Koehorst	37006	
	9	Dhr. T. Wichman	5229	9	Mevr. M. v. Oostrum	5550	9	Mevr. A. Holtes	47674	9	Dhr. H. Meerdink	36797	
	10	Dhr. B. Nales	5134	10	Dhr. F. Holtes	5370	10	Mevr. S. Burghard	46663	10	Dhr. B. Nales	36613	
	11	Dhr. D. Schut	5104	11	Mevr. D. Marschalk	5290	11	Dhr. H. Meerdink	44121	11	Mevr. M. v. Oostrum	36217	
	12	Mevr. D. Marschalk	5053	12	Dhr. H. Meerdink	4980	12	Mevr. B. Prasing	42197	12	Dhr. D. Schut	35933	
	13	Mevr. B. Prasing	5039	13	Dhr. R. Nales	4900	13	Dhr. R. Nales	41548	13	Mevr. A. Holtes	35919	
	14	Mevr. M. Koehorst	5030	14	Dhr. D. Schut	4510	14	Mevr. D. Marschalk	39388	14	Mevr. D. Marschalk	35726	
	15	Mevr. A. Holtes	4999	15	Mevr. J. v. Dulm	4380	15	Dhr. C. Geensen	39376	15	Mevr. S. Burghard	35374	
	16	Mevr. J. v. Dulm	4912	16	Mevr. A. Holtes	3990	16	Dhr. L. Kip	38643	16	Mevr. J. v. Dulm	35122	
	17	Mevr. S. Burghard	4897	17	Mevr. B. Prasing	3520	17	Dhr. D. Schut	35933	17	Mevr. B. Prasing	34961	
	18	Dhr. R. Nales	4895	18	Dhr. L. Kip	3270	18	Mevr. J. v. Dulm	35122	18	Dhr. R. Nales	34384	
	19	Mevr. M. v. Oostrum	4614	19	Dhr. R. Post	2850	19	Dhr. R. Post	28425	19	Dhr. R. Post	28425	
	20	Dhr. H. Hoogstraten	4289	20	Dhr. H. Hoogstraten	480	20	Dhr. H. Hoogstraten	4289	20	Dhr. H. Hoogstraten	4289	
	21	Dhr. H. Maandag	3737	21	Dhr. H. Maandag	270	21	Dhr. H. Maandag	3737	21	Dhr. H. Maandag	3737	
GEMIDDELDE ALLE AVOND-SCORES		GEMIDDELDE ROEM ALLE KAARTAVONDEN		AANTAL PUNTEN INDIEN UITGELOOT		2017							
38117		523		1600									

Reisverslag Zuid Afrika en Madrid

Zuid-Afrika, wat een avontuur! Zaterdag 29 juli moest ik erg vroeg mijn bed uit, maar natuurlijk had ik daar dit keer niet zoveel problemen mee. Toen ik mijn ogen opende zag ik namelijk mijn backpackerstas staan, met daarin al mijn benodigheden voor de aankomende reis. Mijn ouders en ik reden naar Schiphol, waar Leonie al op mij stond te wachten. Dit was de eerste keer dat ik haar zag en het was gelukkig veel minder ongemakkelijk dan ik had verwacht. We waren allebei zenuwachtig, omdat dit onze eerste keer vliegen zou zijn. Uiteindelijk viel het heel erg mee. Rond 10 uur kwamen we aan op het vliegveld in Johannesburg, waar één van de IPA-leden ons opwachtte. Toen we in het hotel aankwamen, zijn we meteen naar bed gegaan, iedereen sliep al. Ik kan nu van alles gaan vertellen over wat we hebben gedaan en over hoe gaaf het allemaal was, maar dat heeft Leonie in haar artikel ook al gedaan. Ik pak een andere invalshoek. Wat mij altijd bij zal blijven, zijn de vrienden die ik heb gemaakt. Ik ben sociaal nooit echt sterk geweest en was bang dat ik buiten de boot zou vallen. Onderweg naar het pretpark zat ik alleen in de bus, want ik kende helemaal niemand en Leonie was in de andere bus geplaatst. Dat was wel even lastig. In het pretpark veranderde dat. Ik stond

in de rij voor een achtbaan toen ik één van de Spaanse jongens hoorde zeggen dat hij doodsbang was. Mijn eerste reactie was: "Je bent echt een watje". We hebben wat om hem gelachen en in no-time had ik vrienden gemaakt. Het groepje bestond uit vier mensen; Nora uit Oostenrijk, Julian en Emilio uit Spanje en ik. Op de terugweg vroeg Nora of ik naast haar wilde zitten. Dit was heel erg bijzonder voor mij, omdat ik nu inzag dat ik ook gewoon vrienden kon maken.

Tijdens de 13 uur lange busreis van Johannesburg naar Durban heb ik met Nora over van alles gepraat. We hebben elkaar grappige verhalen verteld, maar we hebben ook heel persoonlijke dingen gedeeld. Ik praat nog steeds heel veel met Nora en we delen letterlijk alles met elkaar. Ze is en blijft één van mijn beste vriendinnen en ik hoop haar snel weer te zien.

Één avond van de rondreis zal me altijd bijblijven. Het was in Coffee Bay, nadat we een bezoek hadden gebracht aan de locals. Nora kwam met het geweldige idee om even naar het strand te gaan. Julian, Emilio en de Braziliaanse tweeling Laura en Paola gingen ook mee. We hebben daar tot diep in de nacht gezeten, tot Emilio met het idee kwam om te gaan nachtzwemmen. Dus daar

gingen we, met zijn zessen in ons ondergoed het ijskoude water van de Grote Oceaan in. De mooiste dag van deze rondreis was de dag dat wij vrijwilligerswerk mochten doen. We kwamen aan bij een, ja, ik zal het maar een dorpje noemen. De huizen waren heel erg klein. Er woonden 6 mensen op maximaal 16 vierkante meter. In deze gemeenschap mochten wij een groentetuin aanleggen, door de lange periode van droogte was de vorige namelijk uitgedroogd. Naast ons tuintje lag de school, waar een stuk of 20-30 kinderen aan het spelen en leren waren. Iedereen kreeg de kans om een keer met de kinderen te praten en te spelen. Ze waren meer in onze telefoons geïnteresseerd dan in ons, maar dat maakte ons niet uit. Deze kinderen waren allemaal zo blij, zo gelukkig met het kleine beetje wat ze tot hun beschikking hadden, het bracht bij velen van ons tranen in de ogen.

Na twee geweldige weken viel het afscheid mij heel erg zwaar. Leonie en ik waren, samen met de Franse jongens, de laatsten die naar het vliegveld gebracht zouden worden. Ik ben een tamelijk emotioneel persoon en als ik iemand zie huilen, barst ik ook los. Mijn kamergenootjes gingen als eerste weg. Uiteindelijk kwam het moment dat Nora, Julian en Emilio alle drie tegelijkertijd

weg moesten. “There came the waterworks” is wat ze in het Engels zouden zeggen. Je belooft elkaar dat je contact zal blijven houden en dat het geen afscheid is, maar een tot ziens.

Nadat we allemaal veilig thuis waren, bleef ik in contact met Nora, Julian en Emilio. Met Nora kwamen er wel plannen, maar we hebben elkaar tot nu toe niet bezocht. Met Julian kwamen de plannen veel verder, sterker nog, de plannen werden werkelijkheid. Op 26 december moest ik weer vroeg uit de veren, mijn vliegtuig zou om 07:35 richting Madrid vertrekken. Mijn ouders waren zo lief om mij op tweede kerstdag om 4 uur naar Schiphol te brengen. De KLM beschouwt me inmiddels als vaste klant. Vlak voordat ik landde werd ik ineens heel erg nerveus. Wat als Julian er niet zou staan? Dan was ik helemaal in een stad waar ik nog nooit eerder was geweest. Gelukkig stond hij met een grote lach op zijn gezicht op me te wachten. Ik ben toen samen met hem en zijn vader naar Madrid gereden.

De eerste dag was heel erg vermoeiend. Ik was al sinds 3 uur wakker en heb de hele dag door Madrid gelopen. Ik heb geen metro gezien. Ik heb een rondleiding gehad in “de nationale bank van Spanje” waar Julians moeder werkt. We mochten een zaal in, waar zelfs Julians moeder nog nooit was geweest. Het is niet elke dag dat je een Nederlander op bezoek krijgt. Julians vader heeft me een

rondleiding door de stad gegeven en me verschillende verhalen verteld over de geschiedenis van Madrid. We hebben onderweg nog foto's gemaakt met de politie. Terwijl zij dik ingepakt stonden te bibberen van de kou, had ik vanwege de warmte mijn jas om mijn heupen geknoopt. Voor mij voelde het als lente. Ik kreeg ook nog een rondleiding door een ander gebouw. We mochten daar het dak op. Dat was heel bijzonder, aangezien dat normaal voor bezoekers niet toegestaan is. De tweede dag zijn Julian en ik samen naar een pretpark geweest. Daarna zijn we samen met zijn moeder naar twee winkelcentra gegaan, om te zoeken naar een cadeautje voor mijn broer. De volgende dag moest ik “vroeg” uit de veren, ik zou samen met Julian en zijn vader naar een oud kasteel gaan, net buiten hun dorp. Het was minder groot dan ik had verwacht, maar niet minder indrukwekkend. Er was een prachtige regenboog in de lucht achter het kasteel. 's Avonds heb ik Julians nichten ontmoet, heel aardige meiden die mij héél graag Spaans wilden horen spreken. Omdat ik al jaren op vakantie naar Spanje ga, spreek ik een aardig woordje Spaans. Dat is maar goed ook, want de meeste Spanjaarden spreken geen Engels. Een dag later zijn we naar El Prado geweest, één van de grootste en beroemdste musea ter wereld. Er hangen meesterwerken uit alle eeuwen en van alle bekende kunstenaars. Julians vader vroeg zich af of ik het wel naar mijn zin

had, terwijl ik mijn ogen uitkeek. Later die dag heb ik Emilio weer gezien, we zijn met z'n drieën naar Estadio Santiago Bernabeu (het stadion van Real Madrid) gegaan, waar ik als diehard Barcelona fan even een foto moest maken in mijn Barcelonashirt. Daarna zijn we nog gezellig naar een terrasje gegaan en hebben we wat bijgepraat.

Op mijn laatste dag in Madrid zijn we naar Segovia geweest, een stad met Romeinse en middeleeuwse monumenten. Hier hebben we een rondleiding gekregen van vrienden van Julians ouders. We hebben tapas gegeten op een terrasje, heerlijk was dat, 16 graden en volop zon. Voor het eerst deze vakantie had Julian zijn winterjas niet aan. We zijn direct daarna nog naar het kasteel van Segovia geweest. Dit is het kasteel waar koningin Isabella is gekroond. 's Avonds heeft Julian me nog voorgesteld aan al zijn vrienden en heeft hij een soort afscheidsfeest voor mij gehouden. Ik lag die ochtend pas om 6 uur op bed, maar heb me zeker vermaakt. Ik wil de IPA bedanken, want zonder hen zou dit allemaal nooit gebeurd zijn. Ik wil ze bedanken voor de Zuid-Afrikareis en de vrienden die ik daardoor heb gemaakt. Natuurlijk wil ik ook mijn opa bedanken, want hij heeft me als gepensioneerd politieagent voor deze reis opgegeven.

Tessy Dijkman.

Kerstavond 2017

Op zaterdagavond 16 december 2017 werd de traditionele kerstavond gehouden in het clubgebouw van de korfbalvereniging SIOS te Velp. Omdat de belangstelling voor de en door de IPA Arnhem en omstreken georganiseerde activiteiten steeds toeneemt, waren we genoodzaakt een maximum aan het deelnemersaantal te verbinden. Dit in verband met de veiligheid. Nadat we ter plaatse de situatie hadden bekeken en hadden uitgezocht hoeveel mensen met het beschikbare meubilair toegelaten konden worden, kwamen we uit op 55 plaatsen. Maar dan zat de zaal ook echt vol. Dus werd in de aankondiging van deze activiteit duidelijk vermeld dat dit maximum niet kon worden overschreden en dat indien er meer gegadigden waren dan plaatsen er een wachtlijst opgesteld zou worden. Want elk jaar blijkt dat er mensen afvallen door ziekte of anderszins. In de vorige jaren gaven zich ongeveer 40 personen op. Dit jaar was de deelname, tot grote tevredenheid van het bestuur, overweldigend. Ondanks het feit dat onze uitgever er niet in slaagde ons magazine "De melder" op 1 december bij u op de mat te laten vallen gaven zich precies 55 deelnemers op. Dat hebben we te danken aan de snelle reactie van onze secretaris Bert die per mail de leden inlichtte. Sommige leden hebben op de dag van de kerstavond het magazine nog niet ontvangen. Hiervoor biedt het bestuur zijn verontschuldiging aan. Verder in dit blad kunt u lezen welke maatregelen het bestuur heeft getroffen teneinde dit probleem op te lossen. We begonnen dus met een recordaantal deelnemers. Helaas moesten 2 leden door ziekte verstek laten gaan. Twee leden kwamen niet. De reden is niet bekend. Al iets voor half acht waren er al leden in de zaal

aanwezig. Op de parkeerplaats trof ik ons lid Jan aan met zijn vrouw.

Hij zat ik de auto en toen ik vroeg waarom hij niet naar binnen ging zei hij dat het nog geen half acht was. Kijk dat tekent de politieman als normen-denker.

Ik heb de schroom bij Jan weggenomen en hij ging, inderdaad enigszins te vroeg, de zaal in. Annelies en Fred hadden inmiddels koffie gezet met het spiksplinternieuwe koffiezetapparaat dat de IPA Arnhem en omstreken heeft aangeschaft. Voorwaar het resultaat versierd met een kerstkransje oogstte veel lof en waardering. Om 8 uur begon onze voorzitter Jos met een welkomstwoord.

Hij heette de aanwezigen welkom en gaf kort aan hoe de avond ingevuld zou worden. Het werd een gezellig samenzijn van politiemensen al dan niet gepensioneerd. Vermeldenswaard is dat aan één vierpersoonstafel 340 jaar ervaring zat. Corrie van der Pol, Saaktje Burghard, Ans Philips en niet te vergeten onze Baukina Prasing hadden een gezellige avond. Onze keukenprinses Loes Nije had samen met Anja ter Haar en Ine Kip weer voor de hapjes

gezorgd

Die hapjes vonden gretig aftrek. De bar brigade met opperhoofd Annelies, Fred en Theo leverden een topprestatie. Vermeldenswaard is dat Theo Wichman met zijn 86 jaren al het loopwerk deed. Hij haalde de vuile vaat van de tafels en dat gebeurde met de snelheid van een jonge vent. Op zich niet verwonderlijk want Theo trapt dagelijks meer dan 50 kilometer weg op zijn hometrainer.

Er werden drie ronden bingo gespeeld. Elke ronde waren er drie vleesprijzen. De vleespakketten werden dit jaar samengesteld door slagerij Putman uit Arnhem. Dit omdat onze vaste huisslager Theo Scholten helaas dit jaar is overleden.

De bingomaster was dit jaar Bert ter Haar, die omdat het zijn eerste keer was dat hij deze functie uitoefende, werd bijgestaan door 2 charmante assistentes.

Jennifer Holtes en Jazlynn Lawson konden zich even vrijmaken uit de speelkamer van het clubgebouw en lieten zelfs de speciaal voor hen gemaakte lekkernijen en limonades staan om in hun functie te schitteren.

Na een aarzelend begin groeide Bert ook in zijn rol tot groot enthousiasme van de deelnemers. Kreten dat het te langzaam ging werden afgewisseld met kreten dat hij rustiger aan moest doen. Hij vond de juiste mix en de rondes bingo verliepen prima. Dit jaar kregen de winnaars een bon, waarmee ze na afloop hun prijs konden ophalen uit de koeling. Die koeling was de kofferbak van de auto van Fred, want het was best fris die avond.

Zoals zo vaak "scheet de duvel weer op één hoop" (vergeef me de uitdrukking) De familie Steer viel regelmatig in de prijzen Ze wonnen een eerste prijs, een tweede prijs en een derde prijs. Joop maakte een geweldig gebaar door een prijs, die hij toch echt met een goede bingo gewonnen had, terug te zetten. Hierdoor kon de prijs gewonnen worden door een andere gelukkige. Voorwaar een geweldig gebaar dat we al eerder eens hadden meegemaakt, toen de familie van Engeland de gelukkige was. Al met al weer een succes.

Bij binnenkomst reikte Fred aan iedere deelnemer een lot uit. Na afloop van de bingo werden de wereldberoemde appeltaarten van Annelies verloot en nog enkele kleine vleesprijzen.

Jennifer en Jazlynn werden door notaris Fred aangesteld als geluksbrengers. En dat waren ze ook. Het eerste lot dat getrokken werd was voorzien van het lotnummer 888. Er ging een oorverdovend gejuich op. Niet zo vreemd want de taarten van Annelies zijn enorm geliefd en superlekker. En ja inderdaad de duvel had weer zijn werk gedaan de familie Steer was de gelukkige. Dat is nog eens klantenbinding van de IPA Arnhem en omstreken. Dit jaar won Annelies niet zoals vorig jaar één van haar eigen taarten. Want die gaf ze toen onmiddellijk aan onze grote en trouwe IPA

vriend Theo Wichman. Dit jaar won Theo hem zelf. De leus van de IPA "SERVO PER AMIKECO" werd die avond weer met hoofdletters geschreven. Het trekkingsfeest bereikte zijn hoogtepunt toen Jennifer een lot trok en zij zelf een worst had gewonnen

Tijdens deze feestelijke avond ontstond even paniek. Jacqueline maakte gebruik van de wc en het duurde nogal lang totdat ze terugkwam. Haar man Dick, in een geanimeerd gesprek gewikkeld met enkele dames die bij hem aan tafel zaten, merkte dit even niet. Clementine Schoot maakte gebruik van de andere wc en vertelde dat er iemand opgesloten zat in de dames wc. Meteen kwam er een crisisteam geleid door Fred Holtes en Bert Veldink. Toen bleek dat de draaiboeken voor een dergelijke calamiteit voorhanden waren. De woordvoerder onderhandelaarster Clementine praatte op de ingeslotene in. Dat praten gaat haar overigens van nature al goed af dus alles bleef rustig. Met grote voortvarendheid ging de reddingsploeg aan het werk. Eerst probeerde men met een schroevendraaier van buitenaf de rode schijf naar wit te draaien. Dat lukte niet. Toen probeerde men het met een tang. Toen deze tangverlossing van de 60 jarige dame niet lukte, werd er besloten grof geschut in te

zetten. De scharnieren werden door Fred en Bert met enig geweld verwijderd en na stevig wrik-werk werd Jacqueline ontzet tot grote vreugde van de aanwezigen.

De deur werd er weer ingezet. Dat een dergelijke gebeurtenis tot grote trauma's kan leiden, bleek toen diverse dames tijdens het wc bezoek de deur niet meer op slot durfden te draaien. Omstreeks 23.30 werden de prijzen in ontvangst genomen en verliet men druppelsgewijs de zaal. Echter niet nadat Jos gewaarschuwd had dat men voorzichtig moest doen omdat er die avond gestrooid werd en het glad kon worden.

Leen Kip.

Reis naar het Zwarte Woud

IPA Nederland

7 daagse reis Zwarte Woud & Mainau
Zondag 07 oktober t/m zaterdag 13 oktober 2018
Prijs: € 550,00 p.p. 41 t/m 47 personen
Toeslag 1-persoonskamer € 30,00

Inclusief

- Vervoer per comfortabele touringcar
- Koffie & thee in de bus
- 6 x overnachtingen in Hotel Landgasthof Adler ****
- 6 x goed verzorgd ontbijtbuffet
- 6 x 3-gangen keuzemenu
- Overtocht ferry Bodensee
- Entree bloemeneiland Mainau
- Rondrit met treintje Colmar
- Wijnproeverij in de Elzas
- Bezoek en rondleiding Schwarzwaldmuseum
- reserveringskosten
- tol- en parkeergelden
- toeristenbelasting
- afscheid buffet bij 't Centrum te Babberich.
- Gratis parkeren bij 't Centrum te Babberich.
- Koffie of thee voor vertrek (rekening IPA Arnhem)
- Fooi voor de chauffeur (rekening IPA Arnhem)
- Keuze uit twee driegangendiners per dag.

- Exclusief
- Overige entreegelden en uitgaven van persoonlijke aard.
- Reis- en/of annuleringsverzekering

Vertrek zondag 7 oktober 2018 omstreeks 08.00 uur,
aankomst zaterdag 13 oktober 2018 omstreeks 17.30 uur

Hotel Landgasthof Adler

Dit hotel is gelegen in het plaatsje Bernau in het zuiden van het Zwarte Woud. Het beschikt over een eigen bar/restaurant en lift. Wifi is gratis. Kamers zijn voorzien van douche, toilet en tv. Dit hotel wordt gerund door een ex collega van de politie.

Reisprogramma

Gelegen in het zuidwesten van Duitsland aan de grens met

Frankrijk en Zwitserland ligt het prachtige Zwarte Woud. De hoogste bergtoppen rijken tot boven de 1400 meter en de naam onthult al dat

de bossen een groot deel van de bergen bedekken. Silva Nigra, zoals het door de Romeinen werd genoemd heeft ontzettend veel te bieden. Denk aan lieflijke dalen, bijzondere vergezichten, stadjes met prachtige vakwerkhuisen, Schwarzwälder kirschtorte en niet te vergeten De Koekoeksklokken. Kortom het Zwarte Woud is niet alleen het meest gevarieerde, maar misschien ook wel het meest geliefde vakantiegebied van Duitsland.

Zondag: Heenreis

Na de koffie bij ons vertrekadres in Babberich rijden wij over de autobaan met de nodige pauzes naar ons hotel in Bernau im

Schwarzwald.

Maandag: Freiburg

Na een goed ontbijt rijden we via een mooie toeristische route naar Freiburg. Eeuwenlang is deze stad in handen geweest van de Habsburgers en dankt haar rijkdom aan het zilver. Wij zullen u wegwijzen maken in het gezellige oude centrum waarna u zelf de tijd heeft om deze mooie stad te ontdekken. Op de terugweg rijden we omhoog via de Schauinsland. Vanaf deze berg heeft u bij mooi weer een prachtig uitzicht over Freiburg richting de Vogesen. Voor de liefhebbers is het mogelijk om met de langste kabelbaan van Duitsland omhoog te gaan

(niet inbegrepen). Weer in Bernau aangekomen bezoeken we in de middag nog museum de Resenhof, hier kunt u mooi zien hoe een echte Schwarzwald boerderij eruit ziet.

Dinsdag: Mainau

Vandaag gaan wij naar het schitterende bloemeneiland Mainau. Dit Duitse eiland ligt in de Bodensee en wordt geroemd om haar prachtige sprookjesachtige natuur en het milde klimaat. Hierdoor is het mogelijk dat hier ook palm-, sinaasappel-, mandarijn- en citroenbomen groeien. Van april tot oktober staan hier ieder seizoen duizenden bloemen en planten in bloei. Er is ook een prachtige vlindertuin op het eiland. Met een ferry zullen wij een overtocht maken over de Bodensee.

Woensdag: Colmar

Via het prachtige Munstertal rijden we het Zwarte Woud uit richting de Elzas. We bezoeken hier de stad Colmar. Met een toeristisch treintje maken we een rondrit door de stad waarbij u ook een Nederlandse uitleg krijgt. Hierna heeft u zelf ook nog de gelegenheid om de stad te bekijken. Voordat we weer naar het Zwarte Woud rijden maken we nog een toertje door de wijnstreek van de Elzas, gelegen tussen de Vogezes en de Rijn. Daar kunt

u genieten van een heerlijke wijnproeverij.

Donderdag: Triberg

's Morgens brengen we een bezoek aan een van de grootste koekoeksklokken ter wereld. Daarna krijgt u een rondleiding in het Schwarzwaldmuseum. Tijdens de middagpauze in Triberg heeft u nog de gelegenheid om de hoogste waterval van Duitsland te bekijken.

Vrijdag: Waterval Schaffhausen

We beginnen de dag met een bezoek aan de Dom van St. Blasien. Van hier rijden we verder richting de Zwitserse plaats Schaffhausen. Bekend om de Rheinfall, de grootste waterval van Europa. Hier is het mogelijk

om met een bootje dicht langs de watervallen te varen (niet inbegrepen) of er een wandeling langs te maken. Voordat we weer in het Zwarte Woud aankomen, maken we nog een stop bij de Rothaus staats-bierbrouwerij. De hoogst gelegen brouwerij van Duitsland waar ze ook whisky distilleren. Middels een film en verschillende informatie ruimtes laten ze u veel over de brouwerij zien. Ook ontbreekt een winkeltje met Rothaus producten en de Biergarten niet.

Zaterdag: Terugreis

Helaas nemen we afscheid van het Zwarte Woud en rijden via de autobaan weer naar Nederland. Na een goed verzorgd buffet gaat iedereen weer huiswaarts.

Hotel Landgasthof Adler

Dit hotel is gelegen in het plaatsje Bernau in het zuiden van het Zwarte Woud. Het beschikt over een eigen bar/restaurant en lift. Wifi is gratis. Kamers zijn voorzien van douche, toilet en tv.

Ledennieuws

Jubilarissen 2018

De volgende nieuwe leden hebben zich aangemeld:

01-08-2017 Mevr. I.F.T Peters (Ilona) Ilona is werkt als operationeel specialist bij het team financiële opsporing van de dienst regionale recherche Arnhem.

15-09-2017 Mevr. M.L Triep (Marijke) Marijke werkt als rechercheur bij de generieke opsporing van de dienst regionale recherche Arnhem

15-12-2017 Dhr. A. Ruinard (Albert) Albert sinds kort gepensioneerd en was werkzaam als functioneel beheerder bij de I.C.T afdeling van de politie Oost Nederland.

Wij heten deze leden van harte welkom Albert heeft de weg naar ons clubhuis reeds gevonden en heeft deelgenomen aan onze activiteiten.

Wij hopen Ilona en Marijke binnenkort op één van onze activiteiten of evenementen te kunnen begroeten.

In 2018 vierden 9 leden een jubileum.

50 jaar lid:

1-02-2018 Frans Duppen
1-05-2018 Leo Bouwer
1-07-2018 Bob van Engeland
1-07-2018 Hans Jansen.

Deze leden ontvangen een brief namen het landelijk bestuur van de IPA Nederland. Zij worden uitgenodigd te verschijnen op de A.L.V van IPA Nederland op 20 april 2018 in hotel van der Valk in Almelo. Indien zijn door omstandigheden niet aan deze uitnodiging gevolg kunnen geven, worden zij namens het bestuur van de IPA Arnhem en omstreken uitgenodigd voor de huldiging van de jubilarissen tijdens de nieuwjaarsreceptie op zondag 6 januari 2019.

40 jaar lid:

15-3-2018 Hendrik van Wylick
11-9-2018 Willem Vink
1-11-2018 Henk Wanders

25 jaar lid:

1-03-2018 Jannie Breman Brink
1-06-2018 Sierd Zijnsra.

Deze leden zullen een uitnodiging voor de huldiging van het bestuur van het bestuur van de IPA Arnhem en omstreken tijdens de nieuwjaarsreceptie op zondag 6 januari 2019.

Nieuwe uitgever voor de melder

In verband met veel klachten over de bezorging van de Melder heeft het bestuur van IPA - Arnhem en omstreken een contract afgesloten met Clappers en Vlieger Media.

Zij zijn de uitgevers van het blad "Attentie" van IPA Nijmegen en zij hebben in het verleden het blad van IPA Nederland uitgegeven.

Het contract werd tijdens de nieuwjaarsreceptie ondertekend door de heren Clappers en Vlieger en namens IPA Arnhem en omstreken door Jos Koehorst en Bert ter Haar.

Zij spraken allen de hoop uit dat het een langdurige en succesvolle samenwerking zou worden.

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

Ik wens ingeschreven te worden als lid van de International Police Association, Nederlandse Afdeling. Ik ga akkoord dat ik word opgenomen in het persoonsregistratiesysteem. Ik zal de IPA-gedachte 'Servo per Amikeco' (Dienen door Vriendschap) ten uitvoer brengen en bevorderen.

Naam : Tussenvoegsel :
Voorletter(s) : Roepnaam :
Geboortedatum : Geboorteplaats :
Adres : Geslacht :
Postcode : Woonplaats :
Tel.nr. (vast) : Tel.nr. (mobiel) :
IBAN : E-mailadres :

Ik ben in vaste dienst c.q. was voor (pre)pensionering in dienst van (aankruisen wat van toepassing is):

- Politie:
 Kon. Marechaussee:
 Anders:

Vervult c.q. vervulde voor (pre)pensionering werkzaamheden van politieke aard in vaste dienst bij:

Welke hobby's heeft u?:

In welk IPA-district wenst u te worden ingeschreven? :

Het eerste verenigingsjaar is contributie-vrij !

Ik ben in contact gekomen met de IPA door:

IPA-district Website IPA-huis Collega, lidnr. Anders nl.

Voorwaarden:

Inschrijving en opzegging van het lidmaatschap geschiedt volgens de Statuten van IPA-Nederland. Zie hiervoor: www.ipa-nederland.nl. Door ondertekening van dit aanmeldingsformulier ga ik akkoord met de jaarlijkse automatische incasso van mijn contributie volgens de daarvoor geldende regels.

Datum: Handtekening

U kunt dit formulier, met een kopie van het aanstellingsbesluit (BOA's van de akte van opsporingsbevoegdheid) en dienstlegitimatiebewijs met vermelding van de huidige functie, sturen naar IPA-Nederland, Wilde Wingerdlaan 259, 2803 WB Gouda

Voor nadere informatie: enrolment@ipa-nederland.nl of de website www.ipa-nederland.nl

Bestemd voor Administratie

Lidnummer :

Inschrijfdatum :

